

¿Quin Déu, quina religió?

Dg, 10/04/2011 per Laia de Ahumada

[Paraules des del silenci](#)

La primavera explota amb un esclat de llum, de cant d'ocells, de flaires, i també d'actes i de xerrades. Diumenge 3 d'abril es va celebrar a Girona la trobada anual organitzada per «Araguaia amb el bisbe Casaldàliga» i «Comissió Agenda llatinoamericana de la Coord'ONG's», amb el títol: ¿Quin Déu, quina religió? L'acte va acollir unes cent cinquanta persones.

Les ponències van ser fetes per José Maria Vigil, Teresa Guardans i jo mateixa. A José Maria Vigil, teòleg de l'alliberament, el coneixia d'haver-lo llegit, i sentir-lo va ser una pasqua avançada. Em va sorprendre, perquè el desconeixia, tot el replantejament teològic i pràctic que s'està fent a Llatinoamerica sobre Déu i religió. Amb una gràcia innata per explicar-se ens va mantenir a l'escolta tota l'estona que va durar la xerrada.

Si jo em considerava agosarada posant Déu més enllà de les religions, ell tensionava el llenguatge col·locant Déu més enllà de la paraula Déu, un mot teista que no l'identifica en absolut, per totes les connotacions que se'n deriven. No faré un resum del que es va dir aquell dia. Els de l'Araguaia ja publicaran les ponències i podrem degustar-les amb calma. Constato amb il·lusió la resposta que s'està donant arreu als reptes que estem vivint, les reflexions que s'estan fent, les preguntes, el pensament nou que es va creant i el llenguatge capaç d'explicar-lo.

És evident que Déu no ha canviat ni està subjecte a les nostres percepcions perquè «és» malgrat tot, però nosaltres sí que hem evolucionat i no ens podem explicar Déu tal com se l'explicaven els nostres avantpassats. El Déu de qui parlem en el s.XXI no vol saber res de formes ni de normes, ha trencat els dics de la religió i es vessa en el món i en cada un de nosaltres sense intermediaris.